

ÎNCHEIERE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Tatiana Orghei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Tatiane Orghei împotriva Direcției asistență socială, sănătate și protecție a familiei Florești cu privire la încasarea salariului,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 ianuarie 2018, prin care a fost respins apelul declarat de către Tatiana Orghei și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 16 octombrie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 30 mai 2017 Tatiana Orghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției asistență socială, sănătate și protecție a familiei Florești cu privire la încasarea salariului.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 01 august 2011 a fost angajată în cadrul Direcției asistență socială și protecție a familiei de pe lângă Consiliul raional Florești în funcție de felcer protezist, ulterior, prin ordinul nr. 124 din 01 iulie 2013 a fost transferată în cadrul aceleiași instituții, reorganizată în Direcția asistență socială, sănătate și protecție a familiei, iar la data de 18 ianuarie 2017 prin ordinul nr. 10 a fost demisionată din funcție.

A menționat că în temeiul certificatului de dizabilitate nr. 024128 din 20 iunie 2000, fără termen, deținând gradul doi de dizabilitate, angajatorul i-a stabilit un regim de muncă redus.

A invocat că conform tabelului de pontaj pentru perioada 01 iunie 2014 – 18 ianuarie 2017 a fost tabelată cu câte 7 ore zilnic, ceea ce în regimul săptămânal de 5 zile de lucru echivalează cu 35 ore, fapt ce contravine prevederilor art. 96 alin. (4) din Codul muncii, care reglementează că, pentru persoanele cu dizabilități accentuate (anterior fiind invalizi de gradul I și II) se stabilește o durată redusă a timpului de muncă de 30 de ore pe săptămână, fără diminuarea drepturilor salariale și a altor drepturi prevăzute de legislația în vigoare.

A indicat că reieșind din tabelul de pontaj pentru perioada 01 ianuarie 2014 – 18 ianuarie 2017 a muncit suplimentar 451 ore, iar salariul pentru o oră de muncă constituie 21,31 de lei.

A relatat că, conform art. 157 alin. (1) din Codul muncii, în cazul retribuirii muncii pe unitate de timp, munca suplimentară pentru primele două ore, se retribuește în mărime de 1,5 salarii de bază stabilite salariatului pe unitate de timp.

Astfel, a susținut că, mărimea salariului pentru munca suplimentară constituie 14 416,21 de lei, reieșind din următorul calcul: 451 ore suplimentare x 21,31 de lei/oră = 9 610,81 de lei - mărimea retribuției obișnuite x 1,5 coeficientul de retribuire a muncii suplimentare = 14 416,21 de lei.

A invocat că la data de 02 mai 2017 s-a adresat la Direcția asistență socială, sănătate și protecție a familiei Florești cu cerere, prin care a solicitat recalcularea salariului prin prisma prevederilor art. 96 din Codul muncii, însă prin răspunsul pârâtei nr.575 din 10 mai 2017 aceasta a fost respinsă.

Solicită încasarea din contul Direcției asistență socială, sănătate și protecție a familiei Florești în beneficiul său a salariului neachitat în mărime de 14 416,21 de lei calculat pentru 451 de ore muncite suplimentar peste program în perioada 01 iunie 2014 – 18 ianuarie 2017, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Soroca, sediul Florești din 16 octombrie 2017 a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prima instanță respingând acțiunea și-a argumentat concluzia prin faptul că, Direcția asistență socială, sănătate și protecție a familiei Florești la încheierea contractelor individuale de muncă cu reclamanta și pe parcursul activității acesteia, a respectat întocmai prevederile contractuale, iar neprezentarea de către reclamantă a certificatului cu privire la dizabilitate și nesolicitarea modificării sau completării contractului individual de muncă prin introducerea clauzelor specifice nu poate fi imputată pârâtei, făcând trimitere la prevederile art. 51, 57, 95, 96 și 97¹ alin. (3) lit. c) din Codul muncii.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 ianuarie 2018 a fost respins apelul declarat de către Tatiana Orghei și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 01 martie 2018 Tatiana Orghei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece au fost emise cu încălcarea eronată a normelor de drept material, și anume, a fost interpretată în mod eronat legea, nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei în fond și au fost apreciate arbitrar probele, încălcându-i, astfel, dreptul la un proces echitabil.

A menționat că art. 96 alin. (4) din Codul muncii a fost modificat prin Legea nr. 201 din 28 iulie 2016, astfel, din momentul intrării în vigoare a modificărilor - 09 septembrie 2016, angajatorul era obligat să modifice din inițiativă proprie contractul individual de muncă, dar nu la cererea sa.

A susținut că, în anul 2011, la momentul angajării a prezentat documentele necesare pentru încheierea contractului individual de muncă, precum și certificatul

medical ca persoană cu dizabilitate accentuată, mai mult, în perioada de activitate i-au fost respectate drepturile ca persoană cu dizabilități accentuate, beneficiind de scutire majoră la salariu, precum și de compensații la transport.

Astfel, consideră că i-a fost încălcat dreptul la durată redusă a timpului de muncă, iar pentru munca suplimentară urmează să-i fie achitată suma de 14 416,21 de lei.

Prin referințele depuse la data de 26 și 27 aprilie 2018 Direcția asistență socială, sănătate și protecție a familiei Florești a solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, recurenta a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 12 martie 2018 (f.d. 168), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 01 martie 2018 (f.d. 176).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară,

sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Tatiana Orghei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Tatiana Orghei asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Tatiane Orghei ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Tatiana Orghei se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic